

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

Έτσι, εκείνη τη νύχτα κανένας δεν κοιμήθηκε, γιατί θρηνούσαν όχι μόνο όσους είχαν χαθεί, αλλά πολύ περισσότερο ακόμα οι ίδιοι τους εαυτούς τους, γιατί νόμιζαν ότι θα πάθουν σαν κι αυτά που έκαναν στους κατοίκους της Μήλου, που ήταν άποικοι των Λακεδαιμονίων, αφού τους νίκησαν με πολιορκία, και στους κατοίκους της Ιστιαίας και της Σκιώνης και της Τορώνης και της Αίγινας και σε πολλούς άλλους από τους Έλληνες. Την επόμενη μέρα, ωστόσο, έκαναν συνέλευση του λαού στην οποία αποφάσισαν και να φράξουν με επιχωμάτωση την είσοδο στα λιμάνια, εκτός από ένα, και να επισκευάσουν τα τείχη, και να εγκαταστήσουν φρουρές και να ετοιμάσουν την πόλη τους για όλα τα άλλα σαν για πολιορκία.

2α) Οι Αθηναίοι κατά την αναγγελία της συμφοράς τους θρηνούσαν πολύ περισσότερο τους εαυτούς τους, γιατί πίστεψαν ότι ήρθε η ώρα να πάθουν τα ίδια που είχαν διαπράξει σε βάρος άλλων πόλεων. Αυτή τους η αντίδραση ήταν λογική και δικαιολογημένη, αφού δείχνουν να έχουν συνειδητοποιήσει τον κίνδυνο που τους απειλεί, καθώς ως ηττημένοι θα υποστούν τα αντίποινα από τον τωρινό νικητή και τους συμμάχους του για όσα αισχρά τους έχουν κάνει. Συνεπώς, ο θρήνος, ο φόβος, η σύγχυση, η ταραχή, η ανασφάλεια θεωρούνται συναισθήματα φυσιολογικά για την περίπτωση και η σκέψη ότι ήταν εκτεθειμένοι στις διαθέσεις των Σπαρτιατών στάθηκε αρκετή για να τους κρατήσει ξάγρυπνους εκείνο το βράδυ ανησυχώντας έντονα για την τύχη τους.

2β) Ο ιστορικός μας δίνει τις αντιδράσεις των Αθηναίων με τρόπο σαφή, κατανοητό και παραστατικό. Οι αντιδράσεις αυτές εκφράζονται με τους παρατατικούς έλεγχο και διήκην (δηλώνουν τη διάρκεια του θρήνου και τις μετοχές πενθοῦντες και νομίζοντες (οι Αθηναίοι έχουν συνειδητοποιήσει τον κίνδυνο που τους απειλεί), Επίσης, για να τονίσει την έντονη συναισθηματική φόρτιση των Αθηναίων και την ταραχή τους χρησιμοποιεί μακροπερίοδο λόγο και ανακόλουθο σχήμα (ὁ ἕτερος τῶ ἑτέρῳ παραγγέλλων → η μετοχή βρίσκεται σε πτώση ονομαστική αντί σε γενική απόλυτη) και πολυσύνδετο (Μηλίους τε...καὶ Ἰστιαίας καὶ Σκιωναίους καί...καί).

2γ) Την επόμενη ημέρα οι Αθηναίοι κατορθώνουν να ξεπεράσουν τον πανικό που τους κυρίευσε αρχικά στο άκουσμα της θλιβερής γι' αυτούς είδησης για να αντιδράσουν πιο λογικά και ψυχραιμα. Βλέπουν τώρα τα πράγματα περισσότερο υπό το πρίσμα της λογικής και όχι του συναισθήματος. Έτσι, εκτιμούν τα πράγματα πιο συνετά και βρίσκουν την ψυχραιμία και τη δύναμη να καλέσουν το λαό σε συνέλευση και να αποφασίσουν να προετοιμάσουν την πόλη τους για πολιορκία. Εξωθούνται, λοιπόν, σε δραστηριοποίηση, αφυπνίζονται όπως απαιτούν οι καταστάσεις για να αποφύγουν περαιτέρω δεινές καταστάσεις.

3) ἀφίκοιο, αφικοῦ, παραγγελεῖν, παραγγελῶν-παραγγελοῦσα-παραγγελοῦν, κρατήσαιεν (κρατήσαιεν), παθεῖν, τείχει, ἄστη, λιμέσι, πλεῖστον/πλεῖστα

4) νυκτός: γενική του χρόνου

τῶ ἑτέρῳ: αντικείμενο στο παραγγέλλων

ἀποίκους:κατηγορούμενο στο ἀποίκους ἀπό τη μετοχή ὄντας

τῶν Ἑλλήνων: γενική διαιρετική από το πολλούς

τῆ ὕστεραία: δοτική του χρόνου

παρασκευάζειν: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο ἔδοξε

5α) παλαβός→ ἀπολωλότας

πάθος → πείσεσθαι

κλήση → ἐκκλησία

σταθερός → ἐφιστᾶναι

5β) διάγγελμα, επάγγελμα, εισαγγελέας